

Publicerad 2011-09-17 19:11 av Suzie B

Det sköra och det bräckliga...

Jag tittar mot aktern
där allt krymper och lämnas.
På en klippa ser jag en liten flicka
som tar sats och hoppar mellan skrevorna.
Hon fick följa med.
Ett privilegium inte förunnat alla.
Flickan lyssnade, men sade ingenting.
Konsekvenserna skulle vara alltför dyrbara.
Vem beger sig frivilligt in i strider
när man är så beroende av motparten?
Inte höra! Inte känna! Inte svara!
Bara försöka att andas
och att hoppas att det snart blir en ny dag.
Det är ju faktiskt bara hemskt när han har druckit,
när han blir emotsagd eller när ingen håller med.
Den tysta flickan fick ett skyddsnät
gjort av oberäkneligt silkestråd.
Trådarna lindades runt halsen.
Flickan nickade och log försiktigt.
Hon fick fortfarande följa med.
Små stenblock från barndomens klippa
samlades i flickans hjärta.
De låg där och skavde och försökte
att bygga en liten skyddsmur.
Men det tunga hade fortplantat sig till andningen,
En dag öppnade den numera vuxna kvinnan munnen
för att oväntat ha en egen åsikt.
Den bräckliga faderskärleken visade sitt ansikte.
Förpassad och förvisad ut ur skörheten.
Letandes efter en stabil klippa.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Suzie B med Poeter.se id #35268 innehar upphovsrätten